

[Madsen-Mygdal.]

Rentebetalingen — saa skal han da laane til højst 4 pCt. —, endsige dække Afdrag; og for større Ejendomme vil Begrænsningen ved de 2 000 Kr. jo medføre, at det i hvert Tilfælde ikke bliver til en Termins Rente og Afdragsbetaling. For helt smaa Ejendomme er det muligt, at de 200 Kr. plus de 2 pCt. kan give en hel Termins Rentebetalinger og maaske ogsaa Afdrag.

Saa siger det ærede Medlem: Hvis det er saa stærkt begrænset, at det ikke en Gang er nok til en Termin, saa er det jo alt for lidt, og saa betyder det jo ikke noget. Ja, jeg synes, man angriber dette Forslag fra saa mange Sider. Det ærede Medlem sagde, at her var Tale om at konvertere Gælden ved Statslaan. Men naar det kun er saa lidt, at det ikke en Gang uden i særlige Tilfælde er nok til en Termins Renter, kan det i hvert Fald ikke konvertere nogen Gæld.

Og naar man siger, det er for lidt, saa synes jeg, man skulde sammenligne det med, hvad Regeringspartierne sammen med de Konservative har vedtaget. Hvad giver det til Lettelse af Renter og Afdrag? Det giver jo ingenting. Det er muligt, der kan forekomme et enkelt Tilfælde, hvor en stærkt forgældet Landmand — og det er da ganske sikkert en af dem, der først skal have Akkord, før der er Mening i det — kan faa nogle Kroner, ogsaa til Rentebetaling; ellers bliver det kun en ringe Del af Skatten, som kan betales, og ikke Renter. Saa hvis man nu ser saa overlegent paa det, at vort Forslag giver alt for lidt, saa vil jeg sige: Sammenlignet med de Herrer's Forslag giver det i hvert Fald noget.

Den Fjerdedel af 30 Mill. Kr., der skal udbetales nu til Terminen, er 7½ Mill. Kr., det kan der jo ikke diskuteres om. Men her er stillet til Raadighed — nu ser jeg bort fra det Forslag, der er forkastet, om Lettelse af Amtsskatterne med 15 Mill. Kr. —, men her er stillet til Raadighed ved dette Forslag et Beløb, der, om ikke fuldt, saa dog næsten, drejer sig om en Termins Rentebetaling, og det er, tror vi, 20 eller 25 Mill. Kr. mere.

Det er ikke 100 Mill. Kr., som man staar og fantaserer om; det kan enhver jo indse, at det Beløb kan der slet ikke blive Tale om; hvis man gaar ud fra, at Halvdelen af Landmændene faar, saa kan det jo endda ikke blive saa meget, for gennemsnitlig vil Landmændene jo langt fra kunne faa 1 000 Kr., og det afgørende er jo ogsaa, hvor stor en Part der kan faa noget. Dels er der jo adskillige, der ikke

er berettiget til og ikke ønsker at faa Laan, der skal forrentes og afdrages, det er muligt, de kan undgaa det og skaffe Pengene paa anden Maade; dels er der ogsaa mange, om hvem Udvalget vil sige: I kan klare jer paa anden Maade, I faar ikke dette Laan. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har ganske sikkert overset denne Bestemmelse i Forslaget, som jeg citerede, at Udvalget skal skønne, om et saadant Laan er nødvendigt til Afværgelse af Tvangsauktion.

Og saa stillede det ærede Medlem et konkret Spørgsmaal til mig og sagde: Hvis der nu gøres Udlæg, men Gælden ikke er saa stor som Ejendomsskyldværdien, kan Udvalget da bevilge Laan? Jeg skal besvare det Spørgsmaal med et Ja. Det er det, der er tilsigtet, hvis en Landmand er i den Situation, at han skal sættes ud af Hus og Hjem, men han er ikke blot solvent, han er ogsaa saadan stillet, at han skylder ikke en Gang Ejendomsskyldværdien, men det er ham ikke muligt at præstere de Renter, hvorfor der gøres Udlæg. — Ja, de Herrer kan nok sige, at det er et utænkeligt Tilfælde, men jeg forsikrer for, at det er netop det, der er Tilfældet saa mange Steder. Jeg har mange Vidnesbyrd og Breve fra Husmænd og mindre Gaardmænd, der skriver: Kan vi ikke faa Akkord, saadan og saadan; vi kan ikke betale vore Renter. Men de er fuldt ud solvente. Selvfølgelig kan de ikke faa Akkord.

Man tror fra Regeringens og Regeringspartierne's Side, at det afgørende for en Mands Stilling er hans Gælds Størrelse, men det er ikke Forholdet i Øjeblikket; om han skylder lidt mere eller lidt mindre end selve Ejendommens Værdi, gør saamænd omtrent det samme. Den Rente, han skal betale, de Skatter, han skal erlægge, det er dem, det har været umuligt i de sidste Aar og særlig i Øjeblikket at tage ud af de løbende Indtægter. Det kan være Landmanden lige meget, om han bliver sat ud af Ejendommen for manglende Skatter, eller Gælden bliver sagt op. Manden bliver sat ud, og derved lukkes for hans Vedkommende den Mulighed, der vilde være for ham, hvis vi faar bedre Tider og mere Rentabilitet.

Den højtærede Landbrugsminister var meget stærkt imod at eftergive Ejendoms-skatteerne, selv om det kun bliver delvis. Han sagde, at det var det samme som at give en sikker privilegeret Fordring, som det offentlige har, til Kreditorerne. Det er fuldkommen rigtigt, saadan kan man godt sige det, Kreditorerne kommer bagefter,